

Nu kommer der ikke ret mange turister derned, så det ville ikke være noget værd. Hvis økonomiske sanktioner skulle virke over for Israel, skulle de betyde, at økonomien kunne blive ødelagt igennem sanktioner, men økonomien er ødelagt.

Der er altså ikke nogen af de muligheder. At opsigse det forum, hvor man snakker sammen, ville ikke være begavet, og at opsigse associeringsaftalen med hensyn til det økonomiske ville ikke have nogen virkning, for økonomien er slået i stykker. Hvis det bare var så enkelt, men det er det ikke.

Derfor mener jeg faktisk, at denne EU-Israel-dialog skal fortsætte, at vi skal vise også i praksis, at den præferencetold skal respekteres, så der ikke leveres varer ind under præferencetold, der ikke skulle have været der. Det er det, jeg siger, at det vil vi i Danmark holde meget øje med, og det vil man også i EU.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er til udenrigsministeren, der nævnte de der par hundrede fanger. Nu vil jeg altså godt igen citere den amerikanske ambassadør, som ifølge mine noter sagde på vores møde, at det ikke var en del af road map, men at Sharon lovede det. Og det er selvfølgelig ikke dem med blod på hænderne, der skulle frigives, men de andre.

Og så sagde han, at der givetvis er flere tusinde af den slags – flere tusinde af den slags og ikke 200. Jeg håber altså meget, at udenrigsministeren vil sige, at det er klart, at vi er der, hvor vi skal have en fjerdedel af dem. Jeg hørte, at ministeren sagde 200. Det kan godt være, at jeg har hørt forkert, og så er det fint, hvis vi er enige, så ministeren går op og siger, at selvfølgelig skal de der flere tusinde sættes fri af Israel. Jeg ved ikke, hvor mange palæstinenserne har at frigive, men jeg kunne forstå, at her var der altså heller ikke ret meget at komme med.

Det skulle meget gerne være sådan, at vi fik klare tilkendegivelser, uden at ministeren skal blive fortørnet over, at jeg åbenbart har hørt forkert, da jeg før hørte tallet 200.

Kl. 12.30

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Hvis fru Margrete Auken ville høre efter, før hun reagerede, så ville hun have hørt, at jeg sagde, at det, man forhandler om i denne udviklingsaftale, det, man forhandler om nu – det var

dér, jeg gav tallet – ikke er 2.000, det antal, man forhandler om, er nogle hundrede. Jeg sagde ikke noget om, hvorvidt der er flere tusind, der er fanger.

Fru Margrete Auken kan komme herop 10 gange, hvis hun vil, og 100 gange; hun kan ikke lave om på den kendsgerning, at der forhandles imellem israelerne og palæstinenserne, og det kan jeg heller ikke.

Det antal fanger, der skal ud, er selvfølgelig de fanger, der *bør* ud i forbindelse med en fredsskabende virksomhed, og ikke dem med blod på hænderne naturligvis, men jeg har ikke tal på det. Jeg har ikke tal på, hvem der er hvem. Det, jeg oplyste, var rent faktisk, at man forhandler om nogle hundreder, mod at Israel får tre døde soldater og én fange ud.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jamen altså uanset hvordan, så kan det jo ikke nytte noget; palæstinenserne har jo ikke andet at handle med. Det tal, jeg nævner, er det tal, der kom frem flere gange, da vi var der, og de flere tusind, der blev nævnt af den amerikanske ambassadør, var i underkanten af det tal, vi fik officielt dernede.

Altså hvis der skal være tillidsskabende foranstaltninger her, så kan det da ikke nytte noget, at vi siger, at vi ikke kan blande os i, at et land, vi i øvrigt støtter, har interneret – endda ubekendte steder – mange tusind mennesker. Der er adskillige af UNWRA's medarbejdere, som er der også. Man kan ikke få oplysninger om det.

Det er da ikke nok bare at sige, at fordi palæstinenserne er i en situation, så de højest kan forhandle om et par hundrede, så er vi tilfredse med det. Det var man ikke tilfreds med, da road map'en stadig væk var i live. Det er man forhåbentlig heller ikke tilfreds med nu.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jamen jeg synes da også, vi skal blive her hele dagen for at diskutere det samme og sige det samme til hinanden hele tiden; det synes jeg da er fint.

Jeg vil gerne gentage, at den oplysning, jeg gav, var, at man for øjeblikket forhandler om nogle hundrede; det var en ren-faktuel oplysning. Det andet er, at jeg ikke kender det eksakte antal på, hvor mange tusind der er.

Som jeg sagde tidligere, hvis fru Margrete Auken havde hørt efter, da jeg gav et svar til hr.